

550

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 20. dubna 1959 byla ve Štrasburku sjednána Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních.

Jménem České a Slovenské Federativní Republiky byla Úmluva podepsána ve Štrasburku dne 13. února 1992.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a prezident České a Slovenské Federativní Republiky ji ratifikoval s výhradou k článku 5 odst. 1 písm. a) a písm. c), že dožádání, týkající se prohlídky nebo zajištění věci bude provedeno za podmínky, že trestný čin, k němuž se dožádání vztahuje, je trestný jak podle právního řádu dožadující strany, tak i československé strany a že provedení dožádání je v souladu s československým právním řádem. Ratifikační listina byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropy, depozitáře Úmluvy, dne 15. dubna 1992.

Při podpisu a ratifikaci Úmluvy bylo učiněno následující prohlášení:

Podle článku 15 odst. 6 Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních musí být dožádání v trestních řízeních před podáním obžaloby zasílána Generální prokuratuře České a Slovenské Federativní Republiky a po podání obžaloby ministerstvu spravedlnosti České republiky nebo ministerstvu spravedlnosti Slovenské republiky.

Doručení předvolání obviněným osobám podle Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních, které se nacházejí na československém území, musí být předáno československým orgánům nejméně 30 dnů před datem, kdy se mají dostavit.

Justiční orgány pro účely provádění Evropské úmluvy o vzájemné pomoci ve věcech trestních jsou Generální prokuratura České a Slovenské Federativní Republiky a ministerstvo spravedlnosti České republiky a ministerstvo spravedlnosti Slovenské republiky.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 27 odst. 2 dnem 12. června 1962. Pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku vstoupila v platnost v souladu se svým článkem 27 odst. 3 dnem 14. července 1992.

Český překlad Úmluvy se vyhlašuje současně.

EVROPSKÁ ÚMLUVA

o vzájemné pomoci ve věcech trestních

Vlády, které podepsaly tuto Úmluvu, jsou členy Rady Evropy,

majíce na zřeteli, že cílem Rady Evropy je dosažení větší jednoty mezi jejími členy;

věříce, že přijetí společných pravidel v oblasti vzájemné pomoci v trestních věcech přispěje k dosažení tohoto cíle;

majíce na zřeteli, že tato vzájemná pomoc souvisí s otázkou vydávání, která již byla předmětem úmluvy podepsané 13. prosince 1957;

se dohodly na následujícím:

HLAVA I

Obecná ustanovení

Článek 1

1. Smluvní strany se zavazují poskytovat si v souladu s ustanoveními této Úmluvy co nejširší vzájemnou pomoc v řízeních o trestných činech, jejichž potrestání v době, kdy se o pomoc žádá, patří do pravomoci justičních orgánů dožadující strany.

2. Tato Úmluva se nevztahuje na zatčení, výkon rozsudku nebo na trestné činy vojenské, které nejsou trestné podle obecného trestního práva.

Článek 2

Pomoc může být odmítnuta:

- a) vztahuje-li se žádost na trestný čin, který dožádaná strana považuje za trestný čin politický nebo s takovým trestným činem související nebo za trestný čin fiskální;
- b) jestliže dožádaná strana má za to, že provedení dožádání by bylo zřejmě na úkor její svrchovanosti, bezpečnosti, veřejného pořádku nebo jiných základních zájmů jeho státu.

HLAVA II

Dožádání

Článek 3

1. Dožádaná strana provede způsobem upraveným v jejím právním řádu každé dožádání týkající se trestní věci, které ji zaslaly justiční orgány dožadující strany za účelem provedení důkazu nebo předání věcí, které mají být použity jako důkazy, spisů nebo listin.

2. Pokud si dožadující strana přeje, aby svědci nebo znalci byli vyslechnuti pod přísahou, musí o to vý-

slovně požádat. Dožádaná strana vyhoví této žádosti, pokud to její právní řád nezakazuje.

3. Dožádaná strana může předávat ověřené kopie nebo ověřené fotokopie vyžádaných spisů a listin, pokud dožadující strana výslovně nepožádá o předání originálů. V takovém případě se dožádaná strana vynasnaží vyhovět žádosti.

Článek 4

Dožádaná strana sdělí, požádá-li o to výslovně dožadující strana, datum a místo, kde bude dožádání provedeno. Orgány a zúčastněné osoby mohou být přítomny, pokud s tím dožádaná strana souhlasí.

Článek 5

1. Kterákoli smluvní strana může při podpisu této Úmluvy, uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu, prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy vyhradit právo provést dožádání týkající se prohlídky nebo zajištění věcí závislým na jedné nebo více z následujících podmínek:

- a) trestný čin, k němuž se dožádání vztahuje, je trestný podle právního řádu jak dožadující tak i dožádané strany;
- b) trestný čin, k němuž se dožádání vztahuje, je trestným činem podléhajícím vydání v dožádaném státu;
- c) provedení dožádání je v souladu s právním řádem dožádané strany.

2. Pokud smluvní strana učiní prohlášení podle odst. 1 tohoto článku, může kterákoliv jiná strana použít vzájemnosti.

Článek 6

1. Dožádaná strana může odložit předání vyžádaných věcí, spisů a listin, pokud uvedené věci, spisy nebo listiny potřebuje pro probíhající trestní řízení.

2. Věci a originály spisů a listin, které byly v rámci dožádání předány, budou vráceny dožadující stranou straně dožádané, jakmile to bude možné, pokud se dožadující strana vrácení nevzdá.

HLAVA III

Doručování písemností a soudních rozhodnutí - - účast svědků, znalců a stíhaných osob

Článek 7

1. Dožádaná strana zajistí doručení písemností a soudních rozhodnutí, které jí za tímto účelem byly předány dožadující stranou.

Doručení může být provedeno prostým zasláním písemností nebo rozhodnutí osobě, které má být doručeno. Pokud to dožadující strana výslovně žádá, doručení bude provedeno dožádanou stranou způsobem, který je pro doručování obdobných dokumentů předepsán jejím právním řádem, nebo zvláštním způsobem, který je s tímto právním řádem slučitelný.

2. Důkazem o doručení bude datovaná doručenka podepsaná osobou, které byla zásilka určena, nebo potvrzení dožádané strany, že doručení bylo provedeno, s uvedením způsobu a data doručení. První nebo druhý doklad bude ihned zaslán dožadující straně. Pokud dožadující strana o to požádá, potvrdí dožádaná strana, zda doručení bylo provedeno podle právního řádu dožádané strany. Pokud doručení nemůže být provedeno, uvědomí dožádaná strana ihned dožadující stranu o důvodech.

3. Kterákoli smluvní strana může při podpisu této Úmluvy, uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy žádat, aby doručení předvolání obviněným osobám, které se nacházejí na jejím území, bylo předáno jejich úřadům určitou dobu před datem, kdy se mají dostavit. Tato doba bude stanovena v uvedeném prohlášení; nesmí překročit 50 dnů.

Tato doba bude vzata v úvahu při stanovení data předvolání a při jeho předání.

Článek 8

Svědka nebo znalce, který se nedostaví na předvolání, o jehož doručení bylo požádáno, nebude podroben žádné sankci nebo omezení, i když předvolání obsahuje pohrůžku takového potrestání, pokud následně o vlastní vůli nevstoupí na území dožadující strany a není tam znovu řádně předvolán.

Článek 9

Náhrady, včetně výloh na cestu a pobyt, které mají být hrazeny svědkovi nebo znalci dožadující stranou, budou počítány od místa jejich bydliště a jejich výše bude stanovena tak, aby byla nejméně taková, jaká je poskytována dle platných předpisů země, kde má být proveden výslech.

Článek 10

1. Pokud dožadující strana považuje osobní účast svědka nebo znalce při výslechu před svými justičními orgány za zvlášť důležitou, uvede to v žádosti o doručení předvolání. Dožádaná strana v takovém případě požádá svědka nebo znalce, aby se dostavil.

Dožádaná strana bude informovat dožadující stranu o odpovědi svědka nebo znalce.

2. V případě uvedeném v odstavci 1 tohoto článku bude v dožádání o předvolání uvedeno, jaké náhrady

budou přibližně poskytnuty a jaké cestovní a stravovací výdaje budou hrazeny.

3. Na zvláštní žádost může dožádaná strana poskytnout svědkovi nebo znalci zálohu. Výše zálohy bude uvedena na předvolání a bude uhrazena dožadující stranou.

Článek 11

1. Osoba ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, jejíž osobní účast jako svědka nebo pro účely konfrontace je vyžádána dožadující stranou, bude dočasně předána na území, kde má být proveden výslech, za podmínky, že bude vrácena ve lhůtě stanovené dožádanou stranou a za podmínek uvedených v ustanoveních článku 12, pokud jsou použitelné.

Předání může být odmítnuto, pokud:

- a) osoba, která je ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, nebude souhlasit;
- b) je její přítomnost nutná pro trestní stíhání, které probíhá na území dožádané smluvní strany;
- c) by předání mohlo prodloužit její vazbu nebo trest, nebo
- d) jsou jiné důvody převažující nad jejím předáním na území dožadující strany.

2. V případech, které jsou uvedeny v předchozím odstavci a za podmínek ustanovení článku 2 bude povolen průvoz osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody přes území třetího státu, který je stranou této Úmluvy, na žádost, ke které budou připojeny všechny potřebné doklady a která bude zaslána ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti strany, přes jejíž území je průvoz žádán.

Smluvní strana může odmítnout povolení průvozu svých občanů.

3. Předaná osoba zůstane ve vazbě na území dožadující strany a tam, kde to přichází v úvahu, i na území strany, kde je žádáno o průvoz, pokud strana, u které se žádá o předání, nepožádá o její propuštění.

Článek 12

1. Svědek nebo znalec, ať je jeho státní občanství jakékoliv, který se dostavil na předvolání před justiční orgány dožadující strany, nebude trestně stíhán ani zadržen nebo jinak omezen na osobní svobodě na území dožadující strany v souvislosti s činy spáchanými nebo rozsudky vynesenými před tím, než on opustil území dožádané strany.

2. Osoba, ať je její státní občanství jakékoliv, která byla předvolána před justiční orgány dožadující strany, aby se odpovídala za činy, které jsou předmětem řízení proti ní, nebude trestně stíhána ani zadržena nebo jinak omezena na osobní svobodě v souvislosti s činy spáchanými nebo rozsudky vynesenými před opuštěním území dožádané strany, které nejsou uvedeny v předvolání.

3. Imunita uvedená v tomto článku přestane platit v případě, že svědek nebo znalec nebo stíhaná osoba měla možnost opustit území 15 po sobě jdoucích dní ode dne, kdy jejich přítomnost již nebyla vyžadována, ale bez ohledu na to zůstala na tomto území, nebo se tam po odjezdu vrátila.

HLAVA IV

Rejstříky trestů

Článek 13

1. Dožádaná strana zašle opisy a informace z rejstříků trestů, vyžádané od ní justičními orgány smluvní strany, které jsou potřebné v trestní věci, ve stejném rozsahu, v jakém jej může poskytnout vlastním justičním orgánům v obdobných případech.

2. Ve všech jiných případech než těch, které jsou uvedeny v odstavci 1 tohoto článku, žádost bude vyřízena v souladu s podmínkami stanovenými v právním řádu, předpisech nebo praxi dožádané strany.

HLAVA V

Řízení

Článek 14

1. Žádosti o vzájemnou pomoc budou obsahovat:

- označení orgánu, který žádost podává;
- předmět a důvod žádosti;
- je-li to možné, údaje o osobě, které se žádost týká, a o jejím státním občanství;
- je-li to nutné, jméno a adresu osoby, které má být něco doručeno.

2. Dožádání uvedená v člancích 3, 4 a 5 budou navíc obsahovat právní kvalifikaci a stručný popis skutkového stavu.

Článek 15

1. Dožádání uvedená v člancích 3, 4 a 5 stejně jako žádosti uvedené v čl. 11 budou zaslány ministerstvem spravedlnosti dožadující strany ministerstvu spravedlnosti dožádané strany a jejich vyřízení bude zasláno stejným způsobem.

2. V naléhavých případech může být dožádání zasláno přímo justičními orgány dožadující strany justičním orgánům dožádané strany. Vyřízení spolu s příslušnými doklady bude zasláno způsobem uvedeným v odstavci 1 tohoto článku.

3. Žádosti uvedené v článku 13, odst. 1 mohou být zaslány přímo příslušnými justičními orgány příslušným úřadům dožádané strany. Vyřízení může být zasláno přímo těmito úřady. Žádosti uvedené v čl. 13, odst. 2 budou zasílány ministerstvem spravedlnosti doža-

dující strany ministerstvu spravedlnosti dožádané strany.

4. Jiné žádosti o vzájemnou pomoc než ty, které jsou uvedeny v odstavcích 1 a 3 tohoto článku, zvláště žádosti o šetření, které předchází trestnímu stíhání si mohou zasílat přímo justiční orgány.

5. V těch případech, kdy je dovolen přímý styk podle této Úmluvy, může být uskutečňován prostřednictvím Mezinárodní organizace trestní policie (INTERPOL).

6. Smluvní strana může při podpisu této Úmluvy, uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy oznámit, že některé nebo všechny žádosti o pomoc jí musí být zasílány jiným způsobem, než jak je uvedeno v tomto článku, nebo požádat, aby v případech uvedených v odstavci 2 tohoto článku byla kopie dožádání zaslána současně jejímu ministerstvu spravedlnosti.

7. Ustanovení tohoto článku se nedotýká dvoustranných dohod nebo ujednání, která platí mezi smluvními stranami a stanoví přímé zasílání žádostí o pomoc mezi jejich úřady.

Článek 16

1. S výhradou ustanovení odstavce 2 tohoto článku překlady žádostí a příložených dokladů nebudou požadovány.

2. Každá smluvní strana si může při podpisu této Úmluvy, uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu prohlášením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy vyhradit právo stanovit, aby žádosti a příložené doklady jí byly zasílány s překlady do jejího jazyka nebo do některého oficiálního jazyka Rady Evropy nebo do jednoho z těchto jazyků, který je jí stanoven. Ostatní smluvní strany mohou použít vzájemnosti.

3. Tento článek se nedotýká ustanovení o překladech žádostí nebo příložených dokladů, která jsou obsažena v dohodách a ujednáních, ať už v platných nebo těch, které budou sjednány mezi dvěma nebo více smluvními stranami.

Článek 17

Důkazy nebo doklady, které budou předávány dle této Úmluvy, nevyžadují ověření.

Článek 18

Pokud orgán, který dostane žádost o vzájemnou pomoc, není příslušný k jejímu vyřízení, předá žádost z moci úřední příslušnému orgánu svého státu a informuje o tom dožadující stranu přímo, jestliže mu žádost byla zaslána též přímo.

Článek 19

Odmítnutí vzájemné pomoci bude odůvodněno.

Článek 20

S výhradou ustanovení článku 10, odst. 3 vyřízení žádosti o vzájemnou pomoc nezakládá nárok na náhradu výdajů kromě těch, které souvisí s přítomností znalců na území dožádané strany nebo předání osoby, která je ve vazbě, která je prováděna podle článku 11.

HLAVA VI

Trestní oznámení

Článek 21

1. Oznámení jedné smluvní strany, která mohou vést k trestnímu stíhání před soudy druhé smluvní strany, budou předávána mezi příslušnými ministerstvy spravedlnosti, pokud smluvní strany nevyužijí možnost, kterou jim dává článek 15 odst. 6.

2. Dožádaná strana bude informovat dožadující stranu o všech opatřeních, která byla na základě takového oznámení uskutečněna, a zašle jí opis rozhodnutí, které bylo vydáno.

3. Na oznámení dle odstavce 1 tohoto článku budou použita ustanovení článku 16.

HLAVA VII

Výměna informací z rejstříků trestů

Článek 22

Každá smluvní strana bude informovat ostatní strany o všech odsouzeních a následných opatřeních týkajících se jejich státních občanů, která jsou uvedena v rejstříku trestů. Ministerstva spravedlnosti si budou navzájem zasílat tyto informace nejméně jednou ročně. V případech, kdy je příslušná osoba považována za státního občana dvou nebo více smluvních stran, bude informace poskytnuta každé z těchto stran, pokud tato osoba není státním občanem strany, na jejímž území byla odsouzena.

HLAVA VIII

Závěrečná ustanovení

Článek 23

1. Smluvní strany mohou při podpisu této Úmluvy nebo při uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu učinit výhrady ke kterýmkoliv ustanovením této Úmluvy.

2. Každá smluvní strana, která učinila výhradu, ji odvolá, jakmile to okolnosti umožní. Toto odvolání bude sděleno generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

3. Smluvní strana, která učinila výhradu k některému ustanovení této Úmluvy, se nemůže dovolávat použití tohoto ustanovení jinou smluvní stranou v jiném rozsahu, než sama toto ustanovení přijala.

Článek 24

Smluvní strana může při podpisu Úmluvy nebo při uložení své ratifikační listiny nebo listiny o přístupu v prohlášení zaslaném generálnímu tajemníkovi Rady Evropy určit, které orgány bude pro účely této Úmluvy považovat za justiční orgány.

Článek 25

1. Tato Úmluva bude platit pro metropolitní území smluvních stran.

2. Ve vztahu k Francii bude též platit pro Alžírsko a zámořské departmenty, ve vztahu k Itálii bude platit i pro to území Somálska, které je pod italskou správou.

3. Spolková republika Německo může rozšířit působnost této Úmluvy na „Land Berlin“ sdělením zaslaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

4. Ve vztahu k Nizozemskému království Úmluva platí na jeho evropském území. Nizozemí může rozšířit působnost této Úmluvy sdělením zaslaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy na Nizozemské Antily, Surinam a Nizozemskou Novou Guineu.

5. Přímým ujednáním mezi dvěma nebo více smluvními stranami při zachování podmínek, které budou v tomto ujednání dohodnuty, může být působnost této Úmluvy rozšířena i na jiná území některé ze smluvních stran, než ta, která jsou uvedena v odstavcích 1, 2, 3 a 4 tohoto článku, za jejichž zahraniční vztahy odpovídá příslušná smluvní strana.

Článek 26

1. S výhradou ustanovení čl. 15, odst. 7 a čl. 16, odst. 3 tato Úmluva ve vztahu k státům, které jsou jí vázány, nahradí ustanovení všech smluv, dohod nebo dvoustranných ujednání upravujících mezi dvěma smluvními stranami poskytování vzájemné pomoci v trestních věcech.

2. Tato Úmluva se nedotýká závazků vyplývajících z jiných dvoustranných nebo mnohostranných mezinárodních úmluv, které obsahují nebo budou obsahovat články upravující speciální aspekty vzájemné pomoci v dané oblasti.

3. Smluvní strany mohou mezi sebou sjednávat dvoustranné nebo mnohostranné dohody o vzájemné pomoci v trestních věcech jen k doplnění ustanovení této Úmluvy nebo k usnadnění používání principů, které obsahuje.

4. V případech, kdy se mezi dvěma nebo více smluvními stranami na jejich území poskytuje vzájem-

ná pomoc v trestních věcech na základě jednotných právních předpisů nebo na základě zvláštního systému vzájemného používání opatření o vzájemné pomoci na svých územích, budou moci tyto smluvní strany bez ohledu na ustanovení této Úmluvy upravovat své vzájemné vztahy v této oblasti výlučně podle těchto právních předpisů nebo systémů. Smluvní strany, které v souladu s tímto odstavcem vyloučí mezi sebou používání této Úmluvy, uvědomí generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 27

1. Tato Úmluva bude otevřena k podpisu všem členům Rady Evropy. Podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

2. Úmluva vstoupí v platnost 90 dnů po uložení třetí ratifikační listiny.

3. Ve vztahu k stranám, které ji budou ratifikovat později, Úmluva vstoupí v platnost 90 dnů po uložení jejich ratifikačních listin.

Článek 28

1. Výbor ministrů Rady Evropy může pozvat kterýkoli stát, který není členem Rady Evropy, aby k této Úmluvě přistoupil, za podmínky, že s rezolucí, která takové pozvání obsahuje, jednohlasně vysloví souhlas všichni členové Rady, kteří tuto Úmluvu ratifikovali.

2. Přístup bude proveden uložení listiny o přístupu u generálního tajemníka Rady. Účinnost nabude 90 dnů po uložení.

Článek 29

Každá smluvní strana může vypovědět tuto Úmluvu v rozsahu, v jakém se jí týká, sdělením předaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy. Výpověď nabude účinnost šest měsíců po datu, kdy generální tajemník Rady takové sdělení obdrží.

Článek 30

Generální tajemník Rady Evropy bude informovat členy Rady a vlády států, které přistoupily k této Úmluvě, o:

- a) státech, které Úmluvu podepsaly, a o uložení ratifikačních listin nebo listin o přístupu;
- b) datu vstupu této Úmluvy v platnost;
- c) sděleních přijatých podle ustanovení článku 5, odst. 1, článku 7, odst. 3, článku 15, odst. 6, článku 16, odst. 2, článku 24, článku 25, odst. 3 nebo článku 26, odst. 4;
- d) výhradách učiněných podle článku 23, odst. 1;
- e) odvolání výhrad podle článku 23, odst. 2;
- f) sděleních o výpovědi, přijatých podle článku 29, a o datu, kdy takové výpovědi nabyly účinnosti.

Na důkaz toho níže podepsaní, jsouce k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno v Štrasburku dne 20. dubna 1959 v jazyce anglickém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník Rady Evropy předá ověřený opis vládě každého nebo signatáře nebo státu, který Úmluvu podepsal nebo k ní přistoupil.